

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 4. VII. - 10. VII. 2016.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ MARIJAN Puđak, IVAN, STANKO, BARA i SLAVKO Kovačić, NIKOLA i TEREZA Prusec, STJEPAN Poljak, TOMO, MIJO i BARA Galović, MARICA i MIJO Škes, ANICA, JOZO i BERISLAV Bilanović, DARKO god., NIKOLA i RUŽA Poljak, BRANKO, MIRA, FRANJO i KATICA Pukšec, IVAN god. i obit. Kovačić, DANICA i VLADIMIR Vidović
SRI.	u 18.00 sati	+ IVAN Facković god., BARA, ALOJZ, STJEPAN i FRANJO Facković, ELIZABETA i IVAN Ciković
ČET.	u 18.00 sati	+ IVAN Sedinić
PET.	u 18.00 sati	+ IVICA Knezović
SUB.	u 18.00 sati	+ FRANJO god. i VID Grljak
NED.	u 9.15 sati u 17.00 sati	- Župna - u PREKVRŠJU

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

Četvrtkom iza svete mise kratko Klanjanje pred Presvetim.

Kroz SRPANJ i KOLOVOZ sv. mise nedjeljom samo u 9.15 sati.

Hodočašće na TRSAT u subotu 16. srpnja cijena **100 kuna**. Po malo se prijavljujte i donosite uplate.

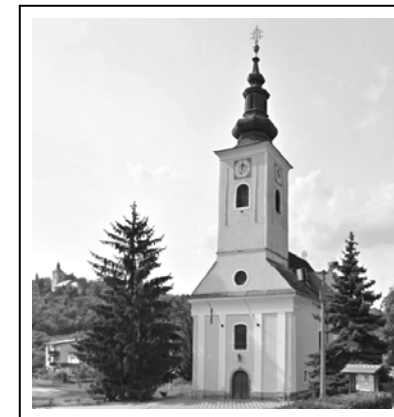
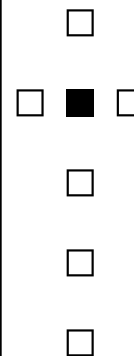
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 400
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR142360001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XII, broj 27(599)
3. srpnja 2016. godine

XIV. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Lk 10,1-12.17-20)

U ono vrijeme: Odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: »Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću.« »Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!' A kad u neki grad uđete pa vas ne prime, iziđite na njegove ulice i recite: 'I prašinu vašega grada, koja nam se nogu uhvatila, stresamo vam sa sebe! Ipak znajte ovo: Približilo se kraljevstvo Božje!' Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti lakše negoli tomu gradu.« Vratit će se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći: »Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime!« A on im reče: »Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade. Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.«

Komentar:

Isus određuje svojim učenicima da pri ulasku u svaku kuću kažu: "Mir kući ovoj!" Učenik je Isusov pozvan nositi mir. Po uskrsnuću, prvi Isusov pozdrav bio je: "Mir vama!" Apostoli su oni koji će u Isusovo ime nositi taj mir kao njegov dar. Nosit će taj mir svojim životom, svojim riječima i naviještanjem.

I OVO ĆE PROĆI...

U kineskoj provinciji živio siromašni Kinez koji je cijeli život radio najteže poslove, a da ništa nije stekao. Sve što je imao bio je sin jedinac kojega je neizmerno volio. Naučio ga je čitati i pisati i pomalo ga uveo u kaligrafiju. Neposredno prije nego je izdahnuo, otac je izvadio dvije kutijice: jednu crnu, a drugu bijelu i rekao sinu: "Na žalost, nemam ti što ostaviti osim ovoga. Dobro ih čuvaj. Kada ti bude teško, nesnosno teško u životu, otvori bijelu kutijicu. Crnu ćeš otvoriti onda kada ti bude jako dobro." Mladić je dostojno ispratio oca, a onda spakirao svoju zdjelicu, štapiće, pamučnu košulju i one dvije kutijice i krenuo u svijet. Radio je najteže poslove, izrabljivali su ga, spavao je pod vedrim nebom. Postao je umoran, nesretan i očajan. Stekao je samo duboke bore na licu i žuljeve na rukama, i zdjelu riže dnevno. Onda su došle poplave. Rijeka Jangce se izlila, poplavila polja i oranice, nastala je glad i za mladića više nigdje nije bilo posla. Lutao je bespućima, spavao po šumama, peklo ga je sunce i mrzli ga mrazovi.

Jedne noći netko mu je ukrao zdjelu za rižu, pamučnu košulju i dva juana koja je imao. Izgubio je svaku nadu i odlučio se ubiti. Sklopio je ruke, zatražio oprostaj od neba, i dok ih je spuštao niz tijelo, napipao maleni zavežljaj ušiven u porub pojasa – dvije očeve kutijice. Otvorio je bijelu.

U njoj je bio papirić i na njemu očevom rukom napisano: "Ovo će proći!"

Shvatio je poruku. Nije digao ruku na sebe nego se zaputio k obližnjem gradu na čijem je ulazu stajala kolona seljaka. Nisu mogli ući jer nitko nije znao pročitati što piše na vratima. Mladić je prišao, pročitao im glasno, i prošli su. Prošao je i on. Nekoliko je dana proveo po gradskim trgovima, a onda ga je potražio maleni stari Kinez. Rekao mu je da njegovom gospodaru hitno treba pisar, a da je on čuo od seljaka koji su nedavno došli u grad da on zna čitati i pisati. Dobio je posao kod plemenskog starješine. Radio je teško, ali čista srca. Ubrzo su počeli dolaziti seljaci kojima je trebalo nešto napisati, pročitati ili protumačiti. Svima je izlazio u susret. Gradski starješina bio je strog, ali pravedan čovjek i znao je uzvratiti svom pisaru. Dobro ga je nagrađivao, a vrlo brzo mu je ustupio i dio svoje kuće. Sve se promijenilo. U godinama koje su uslijedile, postao je gazda malenog imanja, stekao znatno materijalno bogatstvo, a star i onemoćao starješina povjerio je svom mladom pisaru svoje poslove i svoju kćer za ženu. Zajedno, u ljubavi i slozi, njih dvoje su imali mnogo djece i uvećali svoje bogatstvo do neslučenih razmjera. Mnoge je predvečeri provodio ispijajući čaj u rashlađenim prostorijama svoga doma, razgovarajući sa svojom voljenom, podučavajući sinove kaligrafiji, čitajući Konfucija. Bio je sretan. Jednog predvečerja, razmišljao je o svom životu. Sjetio se svih svojih očaja, svoje želje da svojedobno umre, sjetio se oca. Sjetio se i one druge kutije koju mu je otac dao... Otvorio je crnu kutijicu. U njoj je bio smotan papirić. Razmotao ga je, a na njemu je očevim rukopisom bilo zapisano:

"I ovo će proći."

DAROVI ZA CRKVI

1. **STJEPAN BLAŽINOVIĆ** Aleja mira 9 M. Polje **200 Kn**

Za crijep

1. **MARKO LULIĆ** Klanjec 8 Đurđekovec **300 Kn**

Svim darovateljima iskreno hvala!

Sakrament svetog krštenja primio je:

PETAR BLAŽEVIĆ prvo dijete Ivica i Irene r. Krišto iz Dobrodola

Roditeljima želim obilje Božjega blagoslova u odgoju djece

Ovih dana nas je napustio:

IVAN SEDINIĆ iz Prekvršja u 76. godini.

Dobri Bože uvedi ga u svoje Rajske Dvore!

SVETI FILIP NERI - OGOVARANJE I JEDNA KOKOŠ

Filip Neri bio je lukav svetac. Jednom je želio neku ženu koja mu je došla na ispovijed potaknuti da ne ogovara druge. Zamoli da mu na tržnici kupi kokoš. Još ju zamoli da na povratku kokoš i očerupa. Taj je dan bio vrlo vjetrovit. Kad se žena pojavila s kokoši pred Filipom Nerijem, pohvali je svetac i doda: „**Molim Vas kokoš ostavite ovdje, i donesite mi perje!**“ „**Ali to je nemoguće**“ poviče žena. „**Vjetar je perje raznio na sve strane !**“ Nato će Filip Neri ozbiljno: „**Isto je tako Vaše rdavo ponašanje nemoguće popraviti!**“ Tako je na uvjerljiv način sveti Filip Neri pokazao ženi strahotu jezika i klevete.

Bitno-net

„Nastojmo stalno imati otvorena srca za patnje i jade drugih ljudi i molimo se neprekidno da nam Bog udijeli duh sućuti, koji je uistinu Duh Božji.“

(Sv. Vinko Paulski)